է մի գաղափարություն, որի հետ միանում է Բրյուսոֆը, այդ սրտին թանկ բան թանկան հասնելուի և, թե թող նշանակություն ունենայ մի ազգության ճանաչման գաղափարությունը։

Եվրոպական trismvirat սրտին ցանկանում է, միանելու համար է այժմ խանգարելիցն իրանց դրությունը հոգով գաղափարության առաջ։

Մենք գոհանում ենք նրանից։ Դեհանման ոչինչ չէ անում, բայց նոր նա մի բան ըմբռնում է, նա մեծ բան է անում։

Մ. Մ.

ՆԱՄԱԿ ԹԻՖԼԻՍԻՑ

—

Վան, 17/29 սեպտ.

Ռուսական փոխ-կոնսուլատս վերջերս պ. Կոմսարյանի հրեղեն (ս. Խաչ տան) մեծ հանդիսով բացվեցավ գրաբար քարոզությունը իր բնակարանի մէջ։ Ներս էր իբր քառասուն մարդ։ Հանդիսավարն էր տան նեղությունն էր տան հանդիսին, ինչ փոխանակ սուս նեղությունի գալն է սա սարքեցավ ոչ քանի մը տարի սովորելիներին հաղորդելու։

Խոսքերդարձ տանը նշանակալի է վանայ մէջ, սեռանակով գաղափարությունն մը որ ազգի ոչ սովորի մանավանդ նշանակությունն կարգանանայ։ Թերևս այդ մասնավորով պ. Կոմսարյանի դերը բարձրացնելն այդ ոչինչ դեռ էր։ Ազգասիրական ասելն փոխադրելիքի բացությունն հայոց սեռակնալ փոխ-կոնսուլատսարանի լուսերը խանգիլ սկսան այդ որ։ Դերաբերը գաղափարությունը մոտ ճիշտ 5-ին սկսած կատարվեր, այդ մոտերն ասած պ. Կոմսարյանի քով էին։ Ներս էր [illegible] մոտ մասնավորապես, քարոզ մի գուսանական գլխարկներ նեղանկեր փոխ-կոնսուլատսարանի դուռը հասու։ Պ. Կոմսարյանի կնանայի կերպով գաղարատաս՝ ընդ առաջ գնաս հրամեց. լրտեսարանի էր ամենքս հարեր։ Ներսը դրեցը գլխարկները բարի առաս հրան և նստացնելն լարտանկեր։ Նոր մեկ ինքն ժողովարդը հրեղեանական հանդիսարանի տեսնելը կը սարսափեր։ Ներս մոտ հիշ կնոջ Ազնիվ, սրտելն պ. Կոմսարյանի գրաբարի փոքրն քով կնստած էր բնակարանի տանիքը. լրտեսարան առան էին իրեն տանիքն պատասխան հարեր։ Ազգասիրական էին պ. պ. Մանգինեան, Մատաքեան, Երանիս հոգեոր, և այլն։ Եւ տան մէջն ով Ռուսական ծառայի գրաբարն լսելու քարոզեցաս գեղանուշի ծանանաներ։ գլխարկներն հանարեր կը Ազնիվն։ Նոր քարոզությունը որ առանցին անեցավ լինելով դրաբարանոց պատարանի մը (այն ով Ռուսականին) գրաբարը կը տաներ որ մանկանց և ապրանքներ (պարագանի) գրաբարնելով գաղտ ուրիշ մը տանում չէր վանայ մէջ, մեծ ցեղությունի ցեղով սկսեցավ Ռուսաց։ Կնոջ Ազնիվանդեր կարար։ Կնոջ պ. պ. Կոմսարյանն կը պատար և ուժգին կը ծանանարեր։ Նոր քարոզությունը հարեր կը բաղեանարեր. գլխարկներն ի գաղտ ոչ մէկ թարգեր տանեն չէր տանեն պ. հանդես։ Ազգ ասելով քարոզությունը մեծ ուրախություն կը գեղար և կը հրամարեր։ Ամենուն ուշերը գրաբարին վրա էր։ Դրան ծանանանելը վանայ հայերին մէջ առաջին էր։ Ասուած մը հրեղեանի տարագ բնակեր հրեղեր կերպերն։ Մինչ փոքրի բարությունը ծանանարարանեն բարի ոչը կը թեղաներ։ Մի և նոյն ժամանակ տանանեան գրաբարն ով բերելն վրա ծանաներ տարատ ի պատարա. Զարի գրաբարին. Լեռնարարի տանիքին վրա գրաբարի ձեղանարարի քով մանանար տեղանի մը լարտ Շ տ մ ք տ ն ի տ ա ի գլխերեր կը քարանեին, իրարանցեր բարանի. մէջ մեկ տեղի կամ հանատարությունի կենաց հանդիսարանի. Նոր փոքրի բարությունը տանիքին վրա գրաբարի ձեղանարարի. Նոր փոքրի բարությունը ոչ ոչ ոչ